

tribuna

LIST SLOVENSКИH ŠTUDENTOV

LETO XIII.

Ljubljana, sreda 20. XI. 1963

Štev. 23

Skupščinske

dileme

Zveza študentov kot družbeno politična organizacija nima samo pravice, ampak tudi dolžnost sodelovati pri vseh razpravah, ki so pomembne za nadaljnji razvoj univerze. Študentje sicer nismo člani delovnega kolektiva na univerzi, smo pa subjekti študijskega procesa, v okviru katerega opravljamo družbeno potrebno delo — študij. Zato lahko upravičeno pričakujemo, da se naši predlogi in prispevki k razpravam o različnih univerzitetnih vprašanjih obravnavajo z vso resnostjo in da se tudi upoštevajo, če se izkažejo za upravičene.

Ta splošna ugotovitev velja za vsa vprašanja dela in življenja na univerzi, še posebej pa bo prišla do izraza pri razpravah o tem, kako vskladiti oblike samoupravljanja na univerzi z vsebino naše nove ustave. Pri teh razpravah bomo študentje lahko uveljavili svoja mnenja in predloge le, če jih bomo dobro pretehtali in jasno opredelili. Ravno to pa je najpomembnejša in aktualno politična naloga, s katero se bomo študentje morali spoprijeti v okviru svoje organizacije. Predvsem od skupščine Zveze študentov

lahko upravičeno pričakujemo, da bo oblikovala koncept družbenega samoupravljanja na univerzi, ki ga bodo študentje zagovarjali na ravni univerze in na ravni fakultet, oddelkov in letnikov.

Delegati na letni skupščini bodo morali zavzeti jasna stališča o vprašanju dvotirnosti sedanjega sistema samoupravljanja v okviru svetov in uprav, o vertikalni in horizontalni povezavi med posameznimi organi upravljanja in o vprašanju najprimernejših oblik za reševanje administrativnih poslov na univerzi in po fakultetah.

Opredeliti bo treba vlogo in odgovornost zunanjih predstavnikov v svetih, s tem v zvezi pa predvsem vlogo študentskih predstavnikov v organih družbenega samoupravljanja. Kaže, da marsikomu še vedno ni jasno, koga pravzaprav zastopajo študentski predstavniki, svoje volilce ali neko abstraktno družbo.

Ravno tako so sveti letnikov organi, katerih funkcija še vedno ni točno opredeljena, tako da jih ponekod zamenjujejo z odbori Zveze študentov letnikov, ali pa vidijo v njih neko formalno demokratič-

no obliko oziroma samo nov pedagoški prijem.

Na skupščini bo treba opozoriti tudi na težnje po mehničnem izenačevanju gospodarskih organizacij in visokošolskih zavodov, ki končno vodijo do stališča, da je na fakultetah in na univerzi upravičen upravljati edino delovni kolektiv, študentje pa imajo vlogo objekta, ki naj bi imel čim manj pravic do soodločanja.

Vendar se poročila in diskusije ne bodo smele omejevati le na kritično presojo nekaterih mnenj, ampak bomo ob tej priliki študentje morali prispevati svoje konkretne predloge o novih organizacijskih oblikah in vsebini dela organov upravljanja na visokošolskih zavodih.

Drugo izredno pomembno in prav v zadnjem obdobju pereče je vprašanje materialne preskrbljenosti študentov. Upadajo števila štipendij, majhna sredstva, namenjena kreditiranju in za subvencije, nezadostne kapacitete študentskih domov, porast življenjskih stroškov študentov in prehod na ekonomske cene v študentskih menzah predstavljajo vprašanja, za katera bo skupščina morala nakazati nekatere dolgoročne in kratkoročne rešitve. Načelno ni težko odgovoriti na vprašanje, od kod dobiti sredstva: za izobraževanje kadrov naj prispevajo sredstva predvsem delovne organizacije, ki potrebujejo strokovnjake. Pomembno pa je, da Zveza študentov oblikuje konkretne predloge za način, kako naj bi se ta sredstva posredovala študentom.

Upravljanje na univerzi in materialni pogoji študentov predstavljata samo dve, čeprav v tem času najpomembnejši področji, ki jih bo morala skupščina obravnavati, v razpravi pa bo treba določiti smernice tudi za vsa ostala in nič manj važna področja dela Zveze študentov: vprašanje študijske reforme, športna in kulturno umetniška dejavnost študentov, tehniška vzgoja in družbene aktivnosti, predvsem pa področje idejnega dela v okviru Zveze študentov.

Peter Jambreč

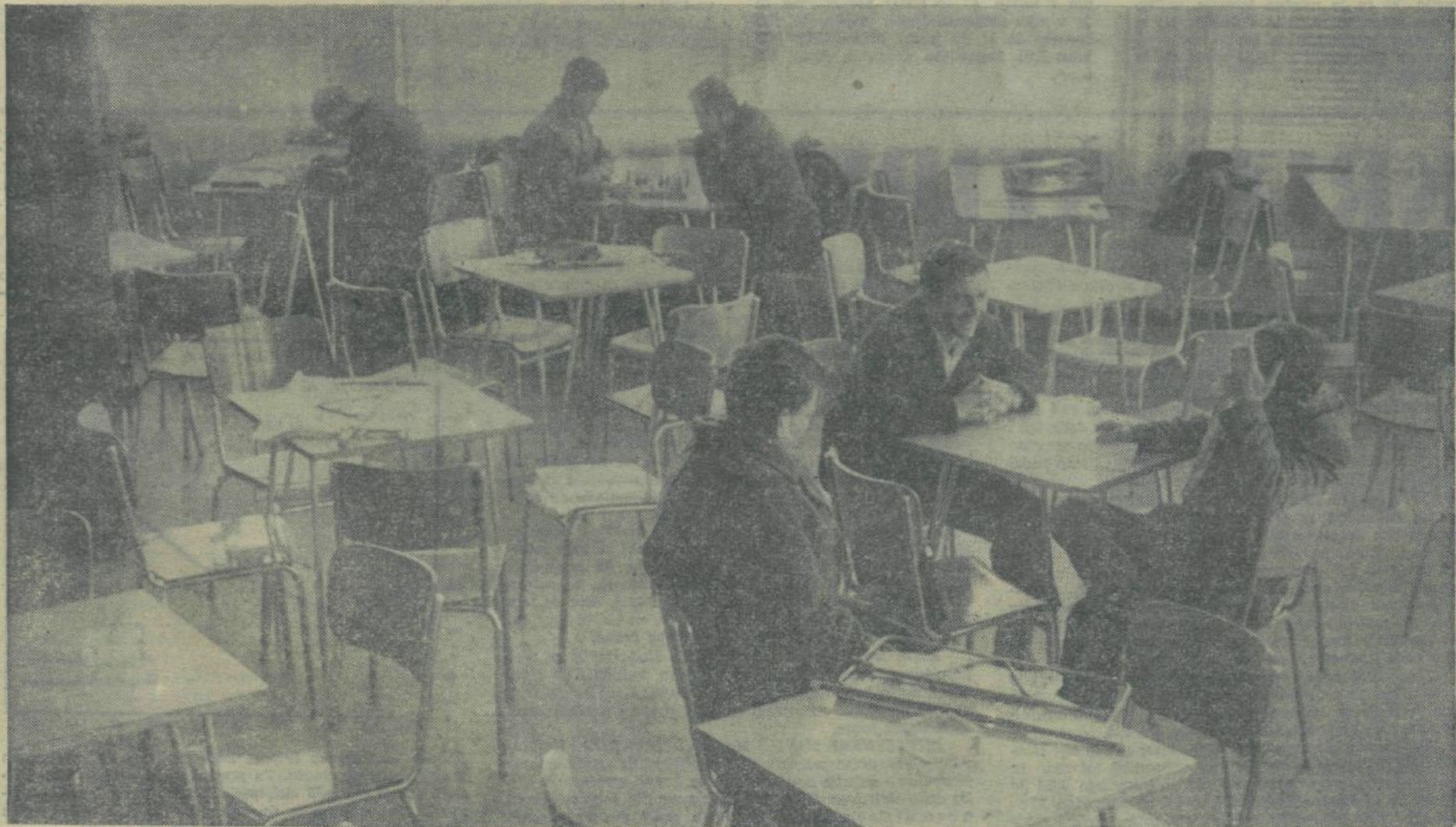
Navada je, da na letnih skupščinah bolj ali manj kritično ocenimo delo študentske organizacije v preteklem letu. To smo pričakovali tudi od poročila in diskusije na skupščini AG. Toda predsednik se je omejil le na naštevaje uspešnih nastopov študentov. Niti omenil ni ideološko-političnega, socialno-ekonomskega in drugih področij dela Zveze študentov. Jasno je, da se ne more poročati o delu, ki ga ni bilo. Nerazumljivo je, kako je mogoče družbeno delo v ZSJ ignorirati in opustiti iskanje vzrokov mrtvila.

Tako je v tej organizaciji iz leta v leto in vse se vrtilo v tem zoženem začaranem krogu naprej. Verjetno bi se tudi letošnja skupščina končala z obravnavanjem študijskih vprašanj, če ne bi nekdo izmed študentov sprožil problema ideološko-političnega dela na AG. Razvila se je razburljiva diskusija, ki sama pri tem ni najbolj bistvena, čeprav smo od nekaterih diskutantov slišali marsikaj pisenetijskega: ideologija — politika — umetnost so nezdružljive, kaj šele, da bi študente AG ideološko-politično delo brigalo. Umetnost je najbolj ločena od politično ekonomske baze in ni potrebno, da študentje umetniških akademij razpravljajo o širših problemih umetnosti, saj imajo druge probleme in premalo časa za idejno vzgojno delo.

Diskusija je pokazala nezainteresiranost študentov za skoraj vsa področja, ki ne spadajo neposredno v njihovo stroko. Krivda za to zapiranje v svoj svet, daleč od družbenega dogajanja, ne smemo iskati samo pri študentih samih. Upravičeno se lahko vprašamo, kako se je mogla Zveza študentov na AG zadovoljiti le z golim ugotavljanjem nezanimanja, ni pa napravila že nekaj let nobenega koraka k odkrivanju in zdravljenju vzrokov za takšno stanje.

Tu ne gre za ideološko-politično delo zaradi dela samega, da bi zadostili nekim formalnim dolžnostim, ki smo si jih sami začeli. Prav tako zahtevo po širšem izobraževanju posameznikov ne moremo smatrati za ideološki pritisk kot je bilo slišati na skupščini. Od študenta namreč lahko pričakujemo vsaj, da bo razumel dogajanja širokemu družbenemu življenju, pa naj bo to študent prava ali umetniške akademije.

Ost tedna

Kako preživeti skopo odmerjeni prosti čas v jesenskem popoldnevu? Čez trenutek ali dva se bo že treba odpraviti za kolegi na fakultete. Prej pa zaigramo partijo šaha, preberimo kako novico iz dnevnega časopisja ali se kaj pogovorimo. Radi se spominjamo vsega, kar smo doživeli, prijetnega ali neprijetnega. Jesenski dež nam spomin sveži, približa sliko preteklosti tako, da moramo le za trenutek zapreti oči in že lahko glasno ponavljamo zbranim prijateljem neslišne besede naše notranjosti. Radi prisluhnejo, ne samo zato, da bi hitreje minil čas, temveč tudi zato, ker so prijatelji.

Ponekod uspehi, drugod pa...

Letni obračun dela na skupščini Zveze pokrajinskih klubov pretekli teden je bil prikazan v poročilu, medtem ko je predsednikov referat skušal začrtati smerice za bodoče delo Zveze pokrajinskih klubov.

Tudi letošnja skupščina je podčrtala pomembnost klubov predvsem zaradi njihove vsestranske povezave s komuno in vloge, ki jo imajo pri reševanju kadrovske problematike v gospodarstvu komune, problemov pravnega in načrtnega štendiranja ter materialnega stanja študentov.

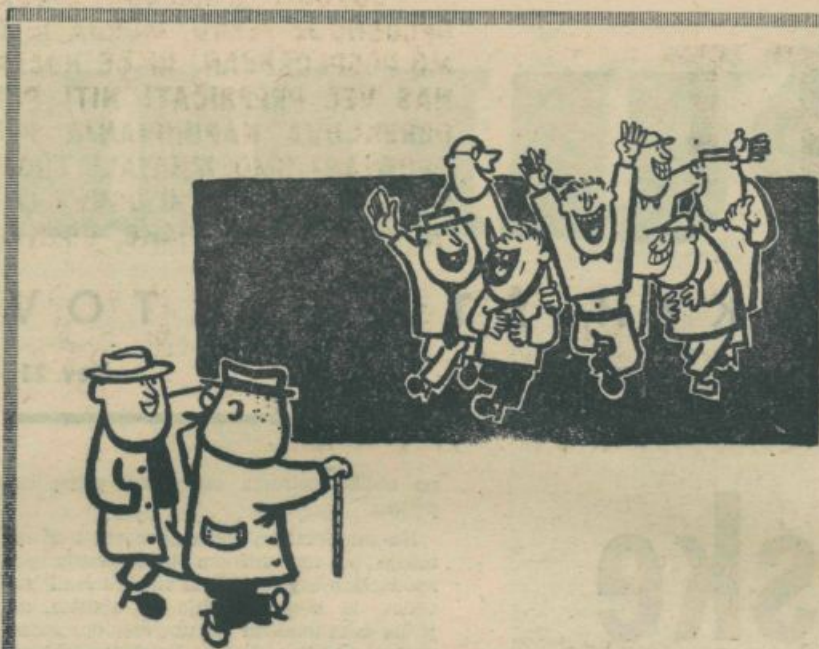
Tudi letos ni šlo brez težav in pomanjkljivosti, ki so hromile uspešnost delovanja klubov. Mrtvilo v mnogih klubih je botrovala zlasti slaba kadrovska politika; sprejemanje načasnih funkcij, preobremenjenost z delom na drugih področjih, mladost. Če vodstvo kluba ni delalo, ni delal ves klub. Prenizke dotacije nekaterim klubom, kriza s prostori, to so objektivni razlogi neuspeha mnogih klubov.

Na skupščini je bil obsojen in razveljavljen sklep občinskega komiteja ZMS Celje, da ukine celjski klub. O razpustitvi kluba lahko razprava samo skupščina kluba, katerakoli neštudentska organizacija pa si te pravice nikakor ne more lastiti.

Veliko pozornost bi morali klubi posvetiti akciji za organizacijo razprav o Predlogu pravilnika za štendiranje in o kreditiranju. Presenetljiva pa je malomarnost nekaterih klubov, ki niso uspešno organizirali niti posvetovanja študentov s študentstvom, kaj šele, da bi šli v svojih zahtevah dlje. Mnogi odbori klubov nimajo niti grobega pregleda nad socialno-ekonomskim položajem svojih članov.

Pri naštevaju uspehov na tem ali onem področju srečujemo imena vedno istih klubov: šmarnski, prleški, kočevski, idr. Večina pa čez vse leto živi v pozabi in nedelavnosti. Uspehi nekaterih pričajo, da marsikje primanjkuje samo dobre volje, da denarna sredstva še ne zagotavljajo že vnaprej tudi uspehov. Tako je na primer kočevskemu klubu uspelo organizirati prvi partizanski pohod s preko 40 udeleženci, ki je trajal dva dni in ni stal več kot 30.000 din. Koliko primerov pohodov smo imeli lani, ki so stali desetkratne vsote, pa se niso mogli pohvaliti, da so bili uspešni in res partizanski pohodi.

V slabo skupščini bi mogli šteti le diskusijo, ki se je mlačno lotevala malenkostnih zadev, ki na tako skupščino v večini primerov nikakor ne sodijo, saj v ničemer ne prispevajo k njeni tehnosti in plodnosti. Mare

— Kakšen vic jim je povedal, da se tako smejejo?
— Saj ni povedal vica, le odlok Mesnega sveta ljubljanskega, ki omejuje dviganje najemnine za privatne sobe, je citiral.

AKTUALNOST V AKADEMskem KOLEGIJU

Preureditev 'trojk' v 'dvojke'

Na redni letni skupščini Akademskega kolegija, ki je bila v začetku preteklega tedna, so se študentje pogovorili o najbolj aktualnih težavah v kolegiju. Pri presoji dela odbora Zveze študentov v preteklem obdobju so ugotovili, da je bila najbolj delavna športna komisija, ki je pozivila omrtvičeno športno življenje v Kolegiju.

V diskusiji, ki se je najbolj razgibala proti koncu skupščine, so študentje ponovno opozorili na slabši položaj Akademskega kolegija med ostalimi študentovskimi domovi. Slabši življenjski pogoji, ki so najbolj očitni v primerjavi s pogoji v študentskem naselju, silijo študente, da se preseljujejo v druge domove. Fluktuacija je precejšnja, zaradi česar najbolj trpi delo študentske organizacije v Kolegiju, ki ima kadrovske težave.

Da bi se delno približali standardu drugih študentovskih domov, so študentje v Akademskem kolegiju sklenili postopoma preurediti sedanje sobe, kjer biva po troje študentov, v »dvojke«. Pri tem bodo upoštevali želje študentov. Tako bo bivanje v sobah, ki so sedaj prenatrpane in je v njih težko študirati, prijetnejše. Računajo, da bi do jeseni prihodnjega leta zmanjšali kapaciteto doma za blizu 100 mest.

Seveda se ob zmanjšanju kapacitete doma in s tem znižanju števila abonementov v menzi Akademskega kolegija, oglašja ekonomska računica, kako kritična sredstva, ki jih bo na ta način kolegij izgubil. Vendar kaže, da ta problem ne bo nepremostljiv, zlasti ker bodo izvedli preureditev postopoma. V kolikor bi zaradi zmanjšanja kapacitete nastale finančne težave, študentje menijo, naj bi ta sredstva zagotovili iz drugih virov.

Treba je opozoriti, da bo ostal Akademski kolegij kljub preureditvi še vedno drugorazreden študentovski internat. Mnenju, da je zmanjšanje kapacitet v kolegiju nesmotno, ker primanjkuje mest v drugih domovih, pa lahko razen z drugimi argumenti oporekamo s tem, da študentje zaradi slabih pogojev v Kolegiju ne bivajo radi. Razen tega pa ne moremo urejevati stanovanjskega vprašanja študentov tako, da jih za vsako ceno trpamo v domove čez mero.

Na skupščini so posvetili precej razprave tudi materialnim problemom študentov in poudarili, naj bi jih v prihodnje pristojni organi še bolj odločno urejevali.

D. Mirošič

Končno — resnične analize

Vse kaže, da bomo letos na naši univerzi priče burnemu in pogumnemu razpravljanju o vrsti problemov, katerih rešitev smo že dolgo odlagali. Zanimivo pri vsem tem je, da ta koristna iniciativa izvira v največji meri iz vrst ekonomistov, ki so poleg kritične ocene študijske reforme na svoji fakulteti začeli sedaj reševati še vprašanja socialno-ekonomskega položaja študentov naše univerze.

Pomen skupščine ekonomistov o socialno-ekonomskem položaju študenta presega okvirje ne samo Ekonomske fakultete, ampak tudi univerze. Vrednost skupščine leži zlasti v resnih, tehtno pripravljenih analizah, ki iz raznih vidikov osvetljujejo socialno-ekonomske razmere življenja študentov. Tako so izdelali časovno analizo gibanja višine štendij in jo primerjali z dinamiko življenjskih stroškov v zadnjih desetih letih. Temeljita je tudi študija o spreminjanju socialne strukture študentskih generacij, ki prihajajo na našo univerzo.

Analiza pa se ne omejuje zgolj na suhe statistične podatke, ampak so rezultati strnjeni tudi v sintezo, ki vsebuje tako tendence spreminjanja dosedanjega socialno-ekonomskega položaja študentov kot tudi kritično oceno dosedanjih načinov finansiranja študentov.

Fakultetni odbor EF je izvedel tudi obsežno anketo med študenti svoje fakultete, iz katere bo njihova socialno-ekonomska komisija dobila dober vpogled v gnotne razmere študentov. To je redke, koristen in zato pohvale vreden primer, ki pričja, kaj vse lahko naredi delovna socialno-ekonomska komisija na fakulteti. Akciji ekonomistov bi morali pristihniti tudi po drugih fakultetah.

Zadnje čase smo posvetili mnogo časa splošnim razpravam o našem študentskem standardu. Nekih konkretnih, s podatki podprtih analiz pa nismo imeli, kar brez dvoma za socialno-ekonomsko komisijo pri UO ZSJ ni laskavo dejstvo.

Zaradi tehnosti omenjenih analiz, ki nas bodo vse zanimala, bomo objavili v podlistku dveh naslednjih številčk Tribune vse važnejše študije skupščine o socialno-ekonomskem položaju študenta.

M. T.

KRIZA ŠTIPENDIJ

V današnji analizi bomo z raznih strani osvetlili vprašanje štendij in minimalnih življenjskih stroškov študenta ljubljanske univerze.

SKUPNI ZNESEK ŠTIPENDIJ, ki so jih bili študentje deležni, je v zadnjih letih naraščal. To naraščanje je imelo v prvih letih močnejšo dinamiko kot pa povečanje števila študentov. Dokaz za to je tudi povečanje deleža štendistov v primerjavi s vsemi redni:mi slušatelji. Ta delež je leta 1954 znašal 17,3 %, l. 1960 pa je z odstotkom 39,1 doživel kulminacijo. Procent štendistov v zadnjih dveh letih drsi navzdol. Lani je pristan na 31,5 %, letos pa je verjetno še pod to ravnišo. V dveh letih je delež štendistov padel za več kot 8 %. Letos se to upadanje nadaljuje.

POVPREČNA ŠTIPENDIJA IN STANOVANJE. Povprečna štendija se je v zadnjih desetih letih dvigala. Zlasti močan dvig je zabeležila po l. 1958, ko se je v petih letih do l. 1962-63 povprečje štendije podvojilo.

Ta tendenca dviganja povprečja štendij pa nam ne sme ustvariti napačne slike o vzporednem dviganju študentskega standarda. Poglejmo torej še, kako so se v tem času dvigali življenjski stroški študentov, ki stanujejo v študentskih domovih. Stanovalci domov predstavljajo nekako četrtino vseh študentov.

V letih 1955 do 62 se je povprečna štendija dvignila od 4530 dinarjev na 10.844 dinarjev, to je za 140 %. V istem razdobju pa je stanarina za dvojko v SN doživljala burnejši vzpon. Leta 1955 je bila cena dvojke 580 din, letos pa je 2700, kar pomeni povečanje za 366 %, torej za več kot štirikrat. Če pokličemo za primerjavo na pomoč takratno in današnje povprečno štendijo, ugotovimo: leta 1955 je študent, ki je bival v dvojki SN, dajal za stanarino 13 % svoje štendije, lanskono leto pa je 25 %, to je četrtino svoje štendije.

Tudi stanovanje v AK se je od leta 1955 podražilo za 346 %, torej le za 20 % manj kot v SN.

Če upoštevamo, da o Oražnovem domu in v domu v Gerbičevi ulici stanuje manjšina študentov, za katere gornje ugotovitve v glavnem tudi držijo, potem pridemo do naslednjega zaključka: medtem ko se je povprečna štendija od leta 1954 do 1962 povečala za 140 %, se je stanovanje podražilo za 366 % v SN. Stanovanjski standard torej ne kaže v prid izboljšanju splošnega življenjskega standarda študentov.

Omeniti je še treba, da te ugotovitve veljajo le za vsakega četrtega študenta. Na tiste, ki stanujejo v privatnih sobah, pa lahko pomislimo samo s pomilovanjem.

HRANA IN ŠTIPENDIJA. Tudi izdatki za kosilo in večerjo, torej za dva obroka, ki nekako zadoščata slabim trem četrtinam potreb po kalorijah in vitaminih, so se v zadnjih desetih letih neustavljivo dvigali.

Podatki za vse študentske menze v Ljubljani, kjer so študentje večinoma hranijo, so precej enaki gibanju izdatkov za hrano v SN. Splošna tendenca je, da povprečna štendija v vseh desetih letih precej zaostaja za vztrajnim dviganjem cen hrane. Zlasti do leta 1959. Sele po tem letu so štendije pospešile svoj korak, ne da bi pri tem gojile kakršnekoli ambicije dohiti cene hrane.

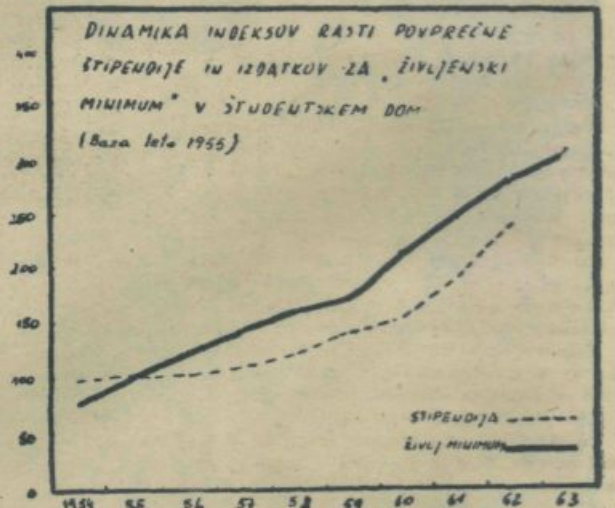
Razen tega je treba omeniti, da v študentskih menzah prevladuje hrana, ki se ni tako močno podražila na trgu. Meso, maščobe, to je prvovrstna hranila, ki so se na trgu najbolj podražila, so zmeraj redkejši gost na jedilnih listih študentskih menz.

»ŽIVLJENSKI MINIMUM« IN ŠTIPENDIJA. Najprej moramo skromno priznati, da z »življenjskim minimumom« pojmujejo izdatke za stanovanje in kosilo v večerjo v SN. Da tako definirano življenjski minimum ne zagotavlja niti normalnega življenja, ampak zgolj životarjenje, je jasno psakomur. Vendar bomo operirali z njim, ker so edino za te izdatke na razpolago točni podatki. Zato ne smemo prezreti še celo vrsto izdatkov, ki tudi spadajo k resničnemu življenjskemu minimumu študenta (od zajtrka do skript) in ki bi le še bolj drastično prikazali razliko, ki nastaja med izdatki študenta in njegovo štendijo.

Leta 1954 je študent štendist dajal za prej definirani življenjski minimum 60 % svoje štendije. Ostanek 40 %

je lahko razdelil za ostale potrebe. Leta 1958 pa je štendiranec lahko namenil za zajtrk le še 3 % svoje štendije, ostalih 97 % pa mu je spoorlo stanovanje in dva obroka. V lanskem letu je življenjski delež znašal 86 % štendije. Letos pa je verjetno spet narasel.

Grafikon prikazuje, kako sta se v zadnjih desetih letih »klovala« izdatki za »življenjski minimum« (stanovanje in hrana v SN) in povprečna štendija. Lepo se vidi, kako štendiji pri tej dirki pojemajo sile, da ne more več dohajati svojega vitalnejšega tekmeca — življenjskih stroškov.

Razpon med obema črtama kaže na vrzel v študentskem življenjskem standardu. Ta prepad pa v praksi še bolj zaveza, ker je dejanski življenjski minimum študenta pomaknjen znatno više kot pa na našem grafikonu, kjer je omejen zgolj z izdatki za stanovanje in kosilo ter večerjo.

Pri vseh teh analizah ne smemo pozabiti, da smo jemali za primer samo študenta, ki stanuje v študentskem domu. Če je že zanj tako kritično, kaj je šele za armado ostalih, ki jim ni bilo dano priti v dom?

Prihodnje si bomo ogledali prikaz dinamike socialne strukture študentov, ki zadnjih deset let prihajajo na ljubljansko univerzo. MARJAN TAVČAR

BRUCULJO JE TREBA KRSTITI

Letošnja brucovanja mariborskih višjih šol so se že pričela. Prva je imela brucovanje Višja pravna šola na gori Oljki. To brucovanje je bilo povezano tudi z ogledom uprave tamkajšnje občine. Drugi so bili študentje Višje komercialne šole, ki so priredili že četrto tradicionalno brucovanje. Martin Krpan je brucovski »zele-njadi« razkazal mesto in znamenitejše objekte (gostilne, kavarne in bar), nato pa jim je v originalnem ribniškem dialektu pojasnil, kaj bi naj bili. Brucovanje so nadaljevali v Radencih, kjer so sprejeli bruce med »stare bajte«.

Zanimivo je letos v Mariboru to, da višje šole v glavnem prireajo brucovanja izven mesta, zaradi tega, da bi se izognili morebitnim izgredom. —niš

ALI JE SPREJEMNI IZPIT ZA ŠTUDENTE BREZ FORMALNE SREDNJEŠOLSKE IZOBRAZBE ŠE POTREBEN?

SPREJEMNI IZPIT FORMALNOST

Ze nekaj let velja predpis, da se ljudje dolgoletno prakso v gospodarstvu, a brez formalne srednješolske izobrazbe, lahko vpisajo na katerokoli višjo ali visoko šolo, če opravijo sprejemni izpit. Ta izpit predstavlja torej formalen dokaz, da je kandidat sposoben za študij na visokošolskem zavodu, enako kot vsi tisti, ki so končali popolno srednjo šolo. Sprejemni izpit morejo po predpisih opravljati vsi, ki imajo najmanj popolno osemletko ali njej enako šolo in nekajletne izkušnje v gospodarstvu. Program izpita, število predmetov, njihov obseg in vsebina ter način opravljanja izpita določi vsak zavod po lastni presoji.

Dolgo so se mnogi upirali takšni libe-

ralizaciji, češ da nikakor ni mogoče verjeti in sprejeti trditve, da sprejemni izpit in praksa lahko nadomestita znanje, ki ga prinesejo ljudje s seboj iz srednješolskih klopi. Dandanes pa že postajamo vprašanje, ali je sploh pravilno omejevat ljudi v njihovem stremjenju po višjem znanju s takimi formalnimi zaprekami, kot je sprejemni izpit!

S čim utemeljujemo takšno trditve? Več činiteljev je. Najprej nekoliko statistike. Na enem izmed mariborskih visokošolskih zavodov so izračunali, da sicer opravi sprejemni izpit treh predmetov precej nizek odstotek kandidatov in da tudi število tistih, ki opravljajo (in seveda tistih, ki opravijo) sprejemni izpit iz leta v leto pada, da pa vendarle potem diplomira višji odstotek tistih študentov, ki so se vpisali s sprejemnim izpitom, kot tistih, ki so se vpisali z maturo. Morda bo kdo trdil, da je število študentov, ki so opravili sprejemni izpit, premajhno, da bi lahko kazalo na kakšne zakonite pojave v statistični analizi. Kljub temu je prav gotovo zanimivo ugotoviti, da je temu tako. Na kaj to kaže? Morda na eni strani na to, da je za študij na višji in visoki stopnji zelo koristno, če ne celo nujno, imeti nekaj praktičnega znanja, zlasti na zavodih, ki usmerjajo svoje študente v operativno. Na drugi strani lahko zaključimo tudi, da srednje šole ne opravljajo v polni meri vseh svojih nalog. Očitati bi jim morda predvsem to, da svojih gojencev ne naučijo študijskih metod, ki bi jim pomagale nadomestiti pomanjkanje praktičnega znanja, katerega jim še posebej dajejo premalo. Morda vpliva na večji uspeh študentov, ki so opravili sprejemni izpit, tudi dejstvo, da so skoraj vsi na delovnih mestih, ki se ujemajo z njihovim študijem. Med rednimi študenti pa je skoraj polovica gimnazijcev, skoraj 20 nadaljnjih odstotkov pa se vpisuje po dokončanih neustreznih strokovnih šolah. Tako so se že štiri leta (ali celo pet) usmerjali v določeno stroko, sedaj pa jo želijo nenadoma menjati,

FUNKCIONALNO IN SODOBNO

Pretekli teden smo obiskali Višjo tehniško šolo v Mariboru. Naš namen je bil, da bi prisostvovali vajam študentov. Pri vajah smo naleteli na študente drugega letnika kemije.

Vso snov, ki jo teoretično predelajo na predavanjih, študentje potem tudi praktično preizkusijo na vajah. Praksa ima tu namreč zelo velik pomen, kar vidimo tudi iz razmerja med številom ur predavanja in vaj: iz tega predmeta je tedensko štiri ure predavanja in osem ur vaj. Pravijo, da se celo mnogo bolje počutijo v laboratorijih in bi radi ostajali tu namesto predavanja (verjetno tudi takrat, ko je potrebno opravljati teoretični del izpitov). Iz teh vaj sta v programu tudi dva kolokvija kot pogoj za vpis v naslednji semester.

Vaje potekajo v sodobno in funkcionalno opremljenem laboratoriju. Po mnenju profesorja jim še manjka del nujne opreme, ki bi jo pa lahko mariborska podjetja ob večjem razumevanju šoli prepustila, kar bi bilo povezano z manjšimi stroški. Višja tehniška šola v Mariboru je namreč še mlada in je njena oprema nepopolna, zaenkrat pa tudi ne razpolaga z zadostnimi sredstvi, ki bi omogočila nabavo prepotrebni pripomočkov za izobraževanje višje in visokokvalificiranih kadrov. Potrebe so seveda velike in pričakujejo, da bo temu primerna tudi podpora podjetij.

Z vajami so manj zadovoljni profesorji, kajti primanjkuje jim asistentov. Vzroke je pač treba iskati v ekonomskih pogojih, kajti znano je, da morajo asistentje delati s krepko mero idealizma.

Nekateri tudi menijo, da je osnovna težava študentov pri vajah pomanjkanje domače literature, saj bi le-ta precej pripomogla k dojemljanju in lastnemu raziskovanju.

J. Rojšek

Novi sekretariati ZK spomladi

Organizacija ZM posveča mladim komunistom premalo pozornosti, tako da Višja ekonomsko-komercialna šola ne more pri dveletnem intenzivnem študiju vsega nadomestiti. Nekateri komunisti smatrajo, da so opravičili svoje članstvo s tem, če kolikor toliko dobro študirajo. Res je, da je študij glavna in osnovna naloga, vendar mora vsak komunist v tej novi sredini izoblikovati tudi svojo družbeno zavest in svoj svetovni nazor, pri tem pa seveda tekoče spremljati gospodarski in družbeni razvoj in dogajanja. To vsekakor posega v gradivo, ki ni zajeto ali vsaj ne v celoti v samem študijskem programu. Poleg tega naj bi študent-komunist čim tesneje sodeloval z vsemi študenti, konstruktivno posegal v razprave o programih oziroma planih dela osnovne organizacije, organizacije ZS, pri delu svetovnih letnikov, študijskem režimu, pri tem pa nikakor ne bi smeli zanemariti izvenšolskega delovanja na področju kulture, športa itd.

Delo osnovne organizacije ZK na VEKS je bilo v preteklem letu dokaj živahno. Bilo je nekaj predavanj o novi ustavi, ob-

ravnali so tudi V. plenum CK ZKJ, program in statut šole, niso pa uspeli predlati razprave dr. Vladimira Bakarića: »Nova ustava in delitve«.

Praksa je pokazala, da volitve novih sekretariatskih ZK takoj na začetku leta niso najprimernejše, saj se novi študentje ne morejo precej znajti, zato je bil sklep komiteja ZK MVS, da sedanja vodstva nadaljujejo z delom do spomladi in med tem časom pripravijo kadre, ki bodo sposobni uspešno voditi organizacijo ZK na višji šoli. Sama praksa nam kaže, da se kljub objektivnim težavam v razvijajočem se mladem študentskem mestu Mariboru, kjer so materialni pogoji izrazit problem, študentje premalo zavedajo svojih dolžnosti. Kritike so večkrat neumestne, tu in tam dobronamerne, vendar slabo analizirane in prikazane. Ni pa slučajno, da posamezniki težijo samo k olajšavam študijskega režima. Pri tem žal pozabljajo na vlogo šole in seveda vsakega njenega člana — tudi študenta v naši družbeni skupnosti.

Darko Pašek

Na Višji pravni šoli sem naprosil tovariša Venturinija za kratek razgovor o njihovih težavah. V prijetnem pomenku mi je med ostalim dejal: »Letos se je vpisalo v prvi letnik dvestodvajset slušateljev, od tega je rednih šestinsedemdeset. Zaradi velikega števila izrednih (144) smo uvedli v olajšavo popoldanska predavanja. To možnost leti v velikem številu izkoriščajo. Slušatelji niso samo iz Maribora in okolice, temveč celo iz ostalih republik (10 odstotkov).«

Naše študente štipendira večinoma pravosodje in okraj, občina ter podjetja. Višina štipendije se suče od deset do dvanajst tisoč dinarjev. Do sedaj je na naši šoli diplomiralo sedemdeset slušateljev. Povpraševanje po diplomantih je veliko, tako da so lahko dosedaj vsi dobili zaposlitev. Večina se je zaposlila, le nekaj jih je odšlo na študij druge stopnje.

Težav, ki jih imajo študentje, so krivi sami, ker bolj skromno tolačijo zahte-

Premalo pozornosti skupinskim izpitom

ve, ki jim jih daje družba. Na razpolago jim je ves učni material, med njimi tudi uporaba obstoječih učbenikov ljubljanske fakultete.

Ugotovili smo, da so za skupinske izpite (3 predmeti naenkrat) študentje dokaj slabše pripravljene kot za ostale izpite. Predavatelji, med katerimi je šest rednih in šest honorarnih, so izšli iz prakse in pri izpitih ne popuščajo.

Na šoli imamo organizacijo ZK, v katero so vključeni tudi predavatelji, ki nudijo pri delu organizacije študentom vso pomoč. Ostale študentske organizacije bi bile lahko bolj aktivne (npr. na področju študijskih uspehov).

S predavalnicami smo kar zadovoljni, le kabinetov za profesorje ni. Obljubili so nam stavbo, za katero pa še ni sred-

B. Koprivnjak

Obisk Beograjčanov

Višjo komercialno šolo je v sredo 6. t. m. obiskalo 25 študentov Višje komercialne šole iz Beograda. V Mariboru so si ogledali najprej Višjo komercialno šolo in Inštitut za tuje jezike. Beograjski kolegi so bili zelo navdušeni nad moderno opremo šole, posebno pa nad Inštitutom, o katerem so bili mnenja, da je eden najmodernejših v Jugoslaviji.

Nato so si beograjski kolegi ogledali še zgodovinske znamenitosti Maribora in obiskali Tovarno avtomobilov in motorjev v Mariboru, v kateri so si ogledali proizvodne obrate.

S. R.

KLUBI OZN MED MLADINO

V diskusiji lahko zremo marsikaj prijetnega in zanimivega.

Klubi OZN so specializirana vzgojna organizacija, ki je po svojem ustroju in oblikah dela prilagojena specifičnim nalogam. Cilj klubov je proučevanje svetovnih in mednarodnih problemov, zavzemanje se za načela utrditve miru, uveljavljanje aktivne koeksistence, za razvijanje enakopravnega sodelovanja in prijateljstva med narodi in državami ne oziraje se na njihovo družbeno ureditev, za odpravo kolonializma in drugih oblik vmešavanja v notranje zadeve dežel, za zagotovitev pravic slehernemu narodu, da svobodno odločajo o svoji družbeni ureditvi, za dajanje pomoči nerazvitim deželam in za vzpostavitev enakopravnosti narodov. Posebne naloge klubov so proučevanje vsebine dela OZN, njenih strokovnih ustanov in agencij.

Od skromnih začetkov leta 1958 do danes je dolga pot. Organizacija klubov OZN za SR Slovenijo združuje 210 klubov in preko 5.000 članov. V Ljubljani je republiški center organizacije klubov OZN, poleg štirih okrajnih centrov je še 7 občinskih centrov: v Ptuj, na Jesenicah, v Piranu, Črnomlju, Novem mestu, Slovenjgradcu, na Ravnah in medobčinski center v Murski Soboti. V pripravi na ustanovitev so občinski centri v Kočevju, Celju in Zalcu. Organizacija si bo v bodoče prizadevala razširiti svojo dejavnost še na Goriško in Tolminsko. Klubov je več vrst. Pionirski, delavski oziroma vajenski in študentski. Največ je pionirskih klubov, ki delajo na osemletkah in prav ti klubi kažejo dobre rezultate. Z ozirom na mladost članov, ki jih ti klubi vključujejo, preseneča izredna resnost pri delu. Temu primerni pa so tudi rezultati.

Pred kratkim je bil formiran medfakultetni odbor študentskih klubov, ki naj koordinira delo, tako da bi tudi študentski klubi bolj zaživeli. Njihov cilj je predvsem študij strokovne problematike in dela specializiranih agencij OZN.

Statut organizacije pravi, da klubi po svojih močeh prispevajo k nadaljnjemu razširjanju in krepitvi solidarnosti socialističnih sil, k boljšemu razumevanju in sodelovanju z naprednimi gibanji po svetu na načelih enakopravnosti in sodelovanja.

Organizacija klubov OZN je vključena v jugoslovansko UNSA, ki si prizadeva še bolj izboljšati odnose med ISMUN in UNSA.

Republiški center ima tesnejše stike z dansko, švedsko in poljsko UNSA. Na letni konferenci ISMUN, konec leta v Ženevi, bo predstavnik klubov OZN skušal navezati stike z norveško in finsko UNSA.

Stalni pismeni stiki z ameriško in kanadsko UNSA so pomembni predvsem zaradi izmenjave stališč in posredovanja naprednejše slike o dejanskem stanju pri nas.

Aprila letos je bila petčlanska delegacija švedske UNSA gost Republiškega centra klubov OZN. Jeseni letos pa je delegacija klubov OZN vrnila obisk in razen Švedske obiskala tudi Dansko.

Na obisku v Sloveniji je bila tudi predstavnik kanadske UNSA.

Organizacija klubov OZN si bo prizadevala tudi v bodoče razširiti svoje stike s podobnimi organizacijami po svetu. Prihodnje leto pride po vsej verjetnosti v po-

štev izmenjava delegacij z dansko in poljsko UNSA.

Pred kratkim je direktor informacijskega centra OZN v Beogradu g. Aliviera obiskal Ljubljano. V razgovoru s člani sekretariata Republiškega centra klubov OZN je izjavil, da je prijetno presenečen nad uspehi organizacije klubov v Sloveniji. Posebno razveseljivo pa je, je poudaril g. Aliviera, da nam je važnejša kvaliteta kot kvantiteta članstva.

Uspehi sorazmerno mlade organizacije so veliki. Upajmo, da se bodo študentje v večjem številu kot doslej vključevali v klube OZN.

Božo Stepančič

TELEGRAMI

Japonska

Od 22. do 25. novembra bo 10. japonski gospodarski študentski seminar (JSES) na univerzi v Hoseiu. Pričakujejo, da se ga bo udeležilo okoli 5000 študentov z univerz širom dežele. Pripravljani komite na hosciski univerzi je objavil, da ni namen seminarja, da bi se bavil s političnimi vprašanji, pač pa bo obravnaval razne ekonomske študije in teorije.

Kanada

Zaradi zvišanja cene kosila za 10 centov je študentska organizacija v Montrealu organizirala bojkot študentske restavracije. V resoluciji, ki jo je objavil študentski komite organizacije v študentskem glasilu »Quartier Latin«, je predsednik zveze študentov obrazložil ta skrajni korak, ki so se ga poslužili študentje v tem primeru. Izjavil je, da pomeni zvišanje cene kosila v študentski restavraciji omejevanje možnosti študija za vse. Bojkot je bil zelo skrbno pripravljen.

Nemčija

Zastopniki nemškega in korejskega študentskega združenja so se dne 29. oktobra sestali na korejskem veleposlanstvu, ki jim je priredilo svečano kosilo. Namen tega srečanja je bil, da bi se postavili tesnejši kontakti med študenti obeh dežel. Do tega srečanja je prišlo na povabilo korejskega poslanstva. Zaželeno je, da bi bilo takšnih srečanj še več.

Finska

Od 2. do 5. oktobra je bil v Helsinkih študentski tiskovni seminar. Na tem seminarju so razen finskih študentov redaktorjev sodelovali tudi študentje iz Azije, ki študirajo na Finskem. Teme seminarja so obravnavale tehnična vprašanja pri časopisu, vsebino časopisov in izmenjavo materiala med študentskimi časopisi in revijami. Udeleženci seminarja so bili mnenja, naj bi se kontakt med finskimi študentskimi listi izboljšal.

Predsednik UNEM obsojen na smrt

Vlada kralja Hasana II prejema dnevno na tisoče protestnih telegramov in pisem posameznikov, študentskih unij, ki romajo mimo gluhih ušes v koš. Študentje in nacionalne zveze najrazličnejših dežel protestirajo proti nekaterim ukrepom maroške vlade.

Konflikt med študentsko zvezo Maroka (Union Nationale des Etudiants du Maroc UNEM) in vlado obstoja že od same

di uspelo pobegniti iz zapore in si poiskati zatočišče v Alžiru. Maroško vojaško sodišče ga je v odsotnosti obsodilo na smrt.

Zanimiva je reakcija, ki jo je sprožil ta dogodek. Istočasno sta obe blokovski študentski organizaciji (Mednarodna študentska konferenca in Mednarodna zveza študentov, prva zahodno usmerjena, druga vzhodno) in študentske organizacije, ki niso politično vezane na nobenega izmed obstoječih blokov reagirale enako — z ostrim nasprotovanjem tej smrtni obsodbi. Ne oziraje se na državo, v kateri pomeni korak študentskih unij nekaj več kot samo protest. Zopet so študentje

Reakcija na smrtno obsodbo maroškega študentskega voditelja pomeni, ponovno javno demonstracijo tistega, za kar se že precej časa bori marsikatera napredna študentska organizacija: za enotno študentsko gibanje brez blokovski polariziranih študentskih organizacij.

Ivo Strakl

Akcija UNEF

Prejeli smo kratko poročilo, ki se glasi nekako takole:

8. novembra je trideset francoskih študentov demonstriralo po pariških ulicah. Študentje so se ustavili pred Sorbonno in skušali prebiti kordon policije, ki je preprečila vstop študentom na svečano sejo rektorata ob priliki pričetka novega šolskega leta. Prišlo je tudi do resnejšega konflikta med študenti in policijo.

Da bomo lažje razumeli to kratko poročilo, pogledajmo naloge, ki si jih je zadala eha najnaprednejših zahodnih študentskih organizacij, francoska zveza študentov — UNEF, mesec dni pred demonstracijami, na svoji redni letni skupščini.

Tu so se francoski študentje predstavili z dvema skupinama: prvo je vodil predsednik UNEF Michel Mousel in se imenuje »Nacionalni biro«, drugo pa so sestavljali predstavniki univerz iz province, imenovani »Generalna študentska skupina«.

»Nacionalni biro« je zastopal mnenje, da se bo treba v prihodnjem letu zavzemati predvsem za reformo univerze in za zagotovitev študijskih plač. »Generalna študentska skupina« je imela bolj »tradicionalne« predloge. Zahtevali so npr., da bi študentska politika v prihodnjem letu temeljila na zahtevah po povzemanju stipendij in ostalih materialnih ugodnostih. Pri volitvah — leto so odločale, kateri predlog bo sprejet — je zmagal »Nacionalni biro«. Tako bo letos usmerjena vsa dejavnost UNEF v reorganizacijo univerze. Parola »Za napredek univerze« pomeni predvsem zahtevo po reorganizaciji šolskega sistema in zahtevo po študentskem sodelovanju pri upravljanju te ustanove.

Prvi korak je bil že storjen. Študentje so organizirali »univerzitetne delovne skupine« sestavljene iz profesorjev in študentov, ki so študijskega značaja in odkrivajo pomanjkljivosti v strukturi univerze. Prvi rezultati bodo objavljeni v knjigi »zahtev«, ki bo objavljena konec novembra in bo vsebovala razen očitnih pomanjkljivosti še predloge za njihovo odpravo.

Naš protest

V preteklem tednu je Centralni odbor Zveze študentov Jugoslavije, ob priliki obsodbe vojaškega sodišča v Maroku, ki je obsodilo na smrt predsednika nacionalne unije Maroka Hamida Barrada, poslal nacionalni uniji študentov Maroka telegram s sledečo vsebino:

»Jugoslovanski študenti smo z ogorčenjem sprejeli vest o smrtni obsodbi Hamida Barrade. Sprejmite naše izraze solidarnosti in protesta proti postopkom nad vašimi tovariši.«

zavzeli enotno stališče proti vsem nasiljem, in proti preganjanju svojih tovarišev ne glede na politično usmerjenost, zopet je boj za pravice človeka prešel ozke blokovske okvire.

Hamid Barrada

ustanovitve študentske organizacije, vendar se je poostiril med VIII. kongresom UNEM (30. julija do 2. avgusta 1963 v Rabatu). Svoj vrh je dosegel z aretacijo predsednika UNEM Hamida Barrada, ki so ga 28. avgusta ob štirih popoldne trije moški v civilu na skrivnostni način odpeljali iz prostorov študentske zveze v Rabatu v neznan avto. Kasneje je Barra-

INDEKS IN ... PODVODNI RIBOLOV

Plavalna sezona je za letos končana, kmalu bo na vrsti smučanje in privrženci morda malo nenavadne športne panoge — podvodnega ribolova — so zaključili letošnjo sezono lova.

Jože Turk, absolvent Ekonomske fakultete, po rodu iz Kočevja in eden izmed najboljših podvodnih lovcev v Sloveniji, je na vprašanja odgovarjal takole:

— Koliko časa že gojiš podvodni lov? Sedem let.

— Povej nekaj več o podvodnem lovu. Ločimo lov na plavajoče ribe (bancine, ciplje itd.), ki se zadržujejo ponavadi do tri metre pod morsko gladino, in globinski lov od 3 do nekako 20 m, kjer »kraljujejo«
kirnje, žarge, kavali, murene in druge ribe. Vajen podvodni lovec se lahko brez maske s kisikom spusti do globine 25 m, morda 30 m. Oprema, ki jo ima na sebi, je gumijasta obleka, plavuti, cevka za dihanje in maska. Seveda je odvisno, kako globoko se spustiš, od tega, koliko lahko zadržiš zrak! Kadar sem v formi, to je po nekaj dneh potapljanja, vzdržim pod vodo dve in pol minuti.

— Za katero društvo tekmuješ? V Ljubljani imamo Društvo za raziskovanje morja in kopnega, ki ima svoje prostore na Ižanski cesti. V tem društvu smo včlanjeni redki, ki nam je pri srcu ta šport. Ko gremo na morje, za mesec ali več, si vse stroške plačujemo sami. Izbiramo kraje, ki so turistično bolj odmaknjeni, kajti tam so življenjski stroški nižji. Navadno gremo lovit skupaj Janez Deu (absolvent agronomije), Krešo Petrovič (absolvent prava) in jaz.

— Tvoji največji uspehi doslej? Tekmujemo vedno v parih in s Krešom sva na prvenstvu Jugoslavije dvakrat osvojila peto mesto, kar je za »neslana«
tekmovalca uspeh, saj imajo ostali »slani«, morje pred nosom in se lahko potapljaajo več kot mi, »kontinentalci«.

Na tradicionalnem mednarodnem novejšem turnirju v podvodnem lovu na Malem Lošinju sva osvojila osmo mesto v močni mednarodni konkurenci.

— Kdaj misliš diplomirati? Prihodnje leto, nato grem še za leto dni v službo, potem pa k vaku. Toda potapljal in lovil bom še nekaj let.

— Gojiš še kak drug šport? Namizni tenis in košarko.

— Na koncu še morda nenavadno vprašanje: ali te je bilo v življenju že kdaj strah? Vedno sem mislil, da me bo strah, če bom zagledal morskega psa. Toda, ko sem ga res zagledal, ko sem lovil pri Lastovu, me ni bilo strah. Najbrž mi ne boš verjel, toda res. Zverina, ki ni bila posebno velika, je dvakrat zaplaval okoli mene. Bil sem popolnoma miren in morski pes je odplaval proč. TOMAZ ZAJC

Višje šole, študentje in šport

šport

Novo študijsko leto je v polnem teku. Izpitni roki so še daleč in lepa jesen nam dopušča, da razen študiju posvetimo kakšno uro tudi športu in rekreaciji. Vendar iz leta v leto srečujemo študente na igriščih in v telovadnicah vse preveč slučajno in nenačrtno. Večkrat se sprašujemo, kako dolgo še ...

Ljubljana je mesto študentov. Čas in tradicija sta napravila svoje, vse je že vpeljano in zdaj študentje vpisujejo v indeks tudi telesno vzgojo. Pred leti so imeli študentje svoj klub Olimpija, ki sicer ni bil v vseh panogah kvaliteten, bil pa je študentski. Danes je Olimpija kvaliteten klub, vendar je vprašanje, koliko je še akademski? Poleg vsega so študentom na voljo igrišča v Naselju, Bloudkov park in Rožnik.

Pri nas v Mariboru še nimamo dolgega višješolskega staža, borimo se z začetnimi težavami, vendar smo zgradili novo šolo, zgradili bomo nov študentski dom. Kaj pa telesna vzgoja?

— Vsako leto je bila organizirana vrsta tekmovanj v rokometu, malem nogometu, tenisu, košarki, namiznem tenisu itd. Nastopila je vrsta znanih in neznanih talentov. Nogometašem: Pircu in Eferlu, tenisačem Grmovsku, Muleju in Sikovski, smučarju Vogrincu, rokometiščem

Kanclerju, Purkeljcu in drugim telesne vzgoje in športa ne manjka. Kaj pa ostali? Športna društva so jih le nerada sprejela med svoje tekmovalce, kajti baviti so se želeli s športom zgolj rekreativno, športna društva pa imajo še za svoje tekmovalce premalo vaditeljev, opreme in finančnih sredstev. Zato so se mnogi vrtni v restavracije in na »brucovanja«, kjer so tudi sicer prikazali kvalitetne telesne sposobnosti predvsem v vzdržljivosti v boksu in v metih (kozarcev, stolov in drugih premičnin) v mirujoče ali gibljive cilje.

Danes se v Mariboru precej govori o ustanovitvi kvalitetnega reprezentančnega kluba. Branik, Železničar in Partizan bi le-temu odstopili svoje kvalitetne tekmovalce, sami pa bi prevzeli skrb za množičnost in zaledje. In prav sedaj bi lahko študentje izkoristili priliko in ustanovili bodisi svoj klub, bodisi samostojno sekcijo. Pred leti je bila celo izvedena anketa, v kateri so predstavniki športnih organizacij in drugih pristojnih forumov obljubili temu kolektivu vso pomoč, vendar je ostalo le pri anketi.

Ravno v tem klubu, ki bi lahko imel več panog, bi študentje gojili sport rekreativno in tako nabirali dovolj telesne energije za umske napore. Tekmovali bi

v občinskih ali okrajnih ligah, pri minimalnih denarnih izdatkih. Združevali bi prijetno s koristnim in nihče ne bi pričakoval od njih vrhunskih dosežkov. V kolikor bi se pa pojavili izredni talenti, bi lahko nadaljevali svojo športno kariero v kvalitetnem klubu. Prepričani smo, da bi lahko vse to izvedli veliko lažje, če bi bila v indeksu tudi telesna vzgoja, ker bi njeni predavatelji laže pritegnili člane kot športni referenti, ki morajo ob vsem tem delu še skrbeti za svoje študijske pogoje.

Lepa je letošnja jesen, posebno za nas študente, igrišča pa nas skoraj prazna zaman čakajo.

Morda še ne veste, da...

... so v Indoneziji pravkar v teku velike športne igre, imenovane GANEFO. Iger se razen mnogih športnikov iz različnih držav udeležujejo tudi trije Jugoslovani; namiznoteniška igralca Vojislav Marković in Janez Teran ter teniški igralec Subotičan Nikola Spear.

Na tem tekmovanju je severnokorejska atletinja Sin Kim Dan tekačica 800 metrov v času 1.59.1.400 m pa v času 1.51.4, kar bi bila nova svetovna rekorda. Toda ta več kot odlična časa ne bosta priznana, kajti Severna Koreja ni članica IAF — mednarodne atletske zveze in tako bosta še naprej veljavna uradna svetovna rekorda avstralske tekačice Dixie Willisove 2.01.2 na 800 m, in sovjetske atletinje Marije Itkine 53.4 na 400 m.

... je pred dnevi v Innsbrucku, mestu zimske olimpiade februarja prihodnjega leta, že zapadel sneg. Snežna odeja pa ne moti številnih delavcev, ki opravljajo zaključna dela na olimpijskem »ledenem«
stadionu, kjer bo tekmovanje v hokeju in umetnem drsanju.

Izgradnja tega stadiona je veljala tri milijone dolarjev in organizatorje že sedaj zanima, kaj bo s stadionom po končani olimpiadi. Tega danes še ne vedo. Po vsej verjetnosti ne bo služil toliko v športne namene kot za razstave in podobne prireditve.

GO NA POHODU

Ze na evropskem Go kongresu, ki je bil avgusta v Barsinghausenu v Zahodni Nemčiji, so ljubljanski igralci Go-ja dokazali, da so že dosegli evropski vrh v igranju te zanimive azijske igre. Čeprav okrnjeni (na turnir ni odpotoval naš prvi Go mojster Vuksanovič), so dosegli prva lepe uspehe. Naš drugi mojster v tej igri, Ekart, ki je s svojo igro opozoril že na brzoturnirju, je dosegel v finalnem tekmovanju 7. mesto in bil edini, ki je premagal evropskega prvaka v Go-ju Nemca Altesledna. Druga dva naša tekmovalca, Bavec in Marvin, pa sta dosegla prvi mesti na prvem in drugem stranskem turnirju.

Se bolj so svojo kvaliteto dokazali naši igralci na prvem mednarodnem turnirju amaterjev v Go-ju, ki je trajal od 1.—14. oktobra v Pakyju. Ta turnir je organizirala NIHON KI-IN (Japonska Go-zveza) in ga lahko štejemo za neuradno svetovno prvenstvo amaterjev v Go-ju, saj so na njem sodelovale države Azije, Evrope in reprezentanca ZDA.

Pri dan turnirja so naši igralci (vodja ekipe je bil Lovro Sturm, igrala pa sta Ekart in Vuksanovič), predvsem zaradi 8-urne časovne razlike, ki se je še niso privadili, izgubili z 0:2 z reprezentanco ZDA. Naslednje dni so Ljubljjančani izgubili še z reprezentancami Japonske, Koreje in LR Kitajske, remizirali z Nizozemsko in premagali Zah. Nemčijo, Veliko Britanijo in avstrijski Go-klub. Zmaga nad Zah. Nemčijo je bila eno od največjih

presenečenj turnirja, kajti Z. Nemčija velja za najboljšo evropsko državo v igranju Go-ja. Vse je že kazalo, da se bodo Jugoslovani od vseh evropskih držav najbolj uvrstili, vendar so zaradi poraza z ZDA in remija z Nizozemsko zbrali manj točk kot reprezentanca Nemčije (ta je premagala vse ostale evropske države in ZDA). Na turnirju se je pokazala velika premoč azijskih držav, ki so vse svoje nasprotnike gladko premagovale.

Glavni sodnik turnirja je bil bivši svetovni vrh v Go-ju Japonec Takagawa, za sam turnir pa je bilo na Japonskem veliko zanimanje, saj so o njem pisali skoraj vsi japonski dnevniški in tedniški.

Končni vrstni red turnirja:

1. Japonska; 2. Koreja; 3. L. R. Kitajska; 4. Zahodna Nemčija; 5. ZDA; 6. Ljubljanski Go-klub; 7. Nizozemska; 8. Avstrijski Go-klub; 9. Velika Britanija.

Prihodnje leto misli Japonska Go-zveza organizirati podoben turnir in upa, da se ga bodo udeležile še reprezentance CSSR, Poljske in Grčije, kjer se je Go tudi že začel razvijati.

CSSR je imela že na evropskem Go kongresu in v Tokiu svojega opazovalca, ki je po uspehu naših igralcev takoj povabil dva naša predstavnika v Prago, da bi tam trenirala njihove tekmovalce. Tako bosta verjetno kmalu odpotovala v CSSR Ljubljanska igralca, Oblak in Podgoršek.

J. Umek

V Tribuni smo vam predstavili že dve košarkarski moštvi: ASK Olimpija in Slovan iz Ljubljane, v katerih igrajo po večini košarkarji, ki so študenti.

Danes pa vam predstavljamo še eno košarkarsko moštvo, tokrat žensko, katerega sestavljajo igralke, ki so domala vse študentke ljubljanskih fakultet. To je žensko moštvo ASK Olimpija.

Moštvo sestavljajo: Meta PAVSIC, študentka biologije, Meta PUHAR, študentka geografije, Sonja MRAK, uslužbenka (drž. reprezentantka in najvišja jugoslovanska igralka košarke), Mojca MIHELIC, študentka slavistike (ena najmlajših drž. reprezentantk), Mirjana SEDEJ, študentka tekstilne kemije (na sliki igralke čepijo od leve proti desni), Gabrijela GARZAROLLI, študentka geografije, Majda KRANJIC, diplomirala slavistiko, Alenka DERMASTIA, absolventka slavistike, Vanja WELLE, obiskuje šolo za medicinske sestre (stojijo od leve proti desni).

Žensko moštvo Olimpije tekmuje v zvezni košarkarski ligi in je letos zasedlo v končni razvrstitvi 5. mesto med najbolj-

OBVESTILO

V ZVEZI S PRIPRAVAMI PROGRAMA ZA ZIMSKO SEZONO 1963/64 SMO SKLENILI VPELJATI NA RELACIJI LJUBLJANA—KRANJSKA GORA POSEBEN MOTORSKI VLAK, OPREMLJEN ZA UDOBEN PVOZ SMUCARJEV NA TERENE KRANJSKE GORE. VLAK BO VOZIL VSAKO NEDELJO IN MED ODHODNO IN KONČNO POSTAJO NE BO IMEL POSTANKOV. TOČNEGA VOZNEGA REDA VAM TRENUTNO SE NE MOREMO SPOROČITI, PREVIDEVAMO PA:

ODHOD IZ LJUBLJANE Približno ob 6.30

PRIHOD V KRANJSKO GORO Približno ob 8.30

ODHOD IZ KRANJSKE GORE Približno ob 17.30

PRIHOD V LJUBLJANO Približno ob 19.40

PO SEDANJEM PROGRAMU BO IMEL MOTORSKI PRIKOLICO, KATERE ZADNJI DEL BO OPREMLJEN S STOJALI ZA SMUČI. V VLAKU JE 125 SEDEŽEV (VSAKOKRAT BOMO SPREJELI NAJVEČ 125 OSEB), PRIJAVE PA BO SPREJEMAL IZKljučno »TURISTIČNO TRANSPORTNI BIRO«
ZARADI TOČNE EVIDENCE SEDEŽEV.

CENA: V SKUPINAH OSEBA 550 DINARJEV

POSAMEZNIKI 700 DINARJEV

šimi ženskimi moštvi v državi. Ne moremo trditi, da je to neuspeh, toda dekleta so prepričana, da bodo z vestnejšim treningom prihodnje leto zaključile tekmovanje v zvezni ligi uspešneje in zasedle 4. mesto, če ne morda še kako mesto više. To pa jim seveda tudi želimo.

T. Z.

NEOPREDELJENI

Dolgi, v dva razreda razdeljeni vagon. Poet Leon išče zvezo z vesoljem. Njegova duša je neukročena ptica. Ne mara za kletko, čeprav je zlata. Pravzaprav je šele v prvi fazi svojega usodnega povratka v ta svet. Njegove misli se razsvitajo:

Nič se ni spremenilo
v mojem kraju.
Jesen je obrala fižol
in v senožetih
ni več ajde.
Le jaz
ne najdem več
k ljudem
in ne med brajde...

Te vrstice grabijo za srce v najvišjih trenutkih dovršenosti, ki jo le redki na tem majhnem svetu zaznajo. Pisati je slast. V reki pesmi postanejo ljudje dobročutni, krotki. Ovčke nezahtevne... Jaz pa bi rad prav vsem razdal to malo, kar imam, da bi pričeli verjeti v lepoto...

— Greš po cesti, nasmehne se ti deklica. V službi (pesnik Leon je v delovnem razmerju) te občudujejo. Časi barbarstva in nerazumevanja za srčne stvaritve, časi sežiganja čarovnikov so mimo. Zdaj ljudje spoštujejo kulturne megle in oblačke, če je le slutiti dežja iz njih. Živeti je pravi užitek...

— Krmiš golobe in se sprehaš. Zemlje nimaš. Svobodni poklic in vesolje v srcu. Vse človečanske pravice imaš v mezincu! Poznaš vplivne ljudi, zakone. Brati znaš, izobražen si. Civiliziran, da razločiš slona od žirafe. — Eh, užitek je krmiti golobel. Živeti z vesoljem v srcu je tako veličastno. Pesmi se porajajo tako mimogrede, iz levega rokava...

Pesnik Leon izstopi na domači, podeželski postaji. V srcu je vzkliha imenovana pesem. Drobna, krhka, idilična, izpoved otožne duše.

Urednik podeželskega lista Strela si ob prebiranju pesmi obriše očala in oči. Pozna takšne stvari, genialne pobilske. Stoji do pasu sredi življenja. Korekten, vseobsežen, svoje življenje je posvetil odstranjevanju drobno-buržoaznih elementov, plevela, ki se je zajedal v zdrave misli današnjega državljana.

Objavili so pesmico...
Poet jo je pokazal očjemu krogu prijateljev. Popili so čašico, dve. Spodbudili so mladega, neopredeljenega avtorja.

Po dvajsetih dneh je prejel pismo. Modra kuverta, v roke, priporočeno, uradno! Razgrnil je polo in...

»Spoštovani tovariš urednik Strele! Povsem slučajno je član naše revizijske komisije odkril v 613 številki vašega lista pesmico, objavljeno pod naslovom Včeraj... To je nepojmljiv in neodgovoren škandal! S tem, da ste objavili ta produkt neopredeljenega avtorja, ki črpa svoje navdihe v delovanju višjih sil (JESEN je obrala fižol!) — ste dokazali svojo stvarnosti odmaknjeno državljansko zavest! Ne sledite času! Ekonomski razvoj in odnosi...»

Dovoljujemo si to številko vašega cenjenega lista zaseči.

Poet Leon je prebledel. Planil je v provincijsko uredništvo Strele. Pehanje in kriki. Groznje med pisalnimi stroji.

Urednik je planil kot od strele zadet in hripavo zakrkal: »Vi... Vi, element, drobno, drobno... šcene! Moj list, moj list...»

Leon je zajecjal: »Dovolite. Moja intimna izpoved se ni ozirala na ekonomski razvoj. Jaz, jaz sem neopredeljen. Kot ptica... svoboden duh. Ljubim glasbo, umetnost. Čisto, kristalno umetnost. V politiko se ne vtikam... Gledal sem orumenela polja brez ajde... in navdih je pri-

plaval k meni tako neposredno... doživeto. Vi pa... postavljate vse v nekakšen jeklen okvir. Ne morem doumeti... Kako je mogoče... Polja in ajdo imam rad.»

»Komedijant! Ignorant! Podtaknili ste mi cvet vaše očrnele, neopredeljene, bolne, raztrgane duše... Izpred oči! Tako! — Moj list...!»

Poet se je opotekel iz uredništva Strele. Zazel jim je požar. V glavi je bučalo: Neo-pre-deljeni!

Legel je in ni spal. Bločil je in trpel. Pil, a se opiti ni mogel.

Napotil se je v gozd. Vonj trave, molk smrek, mravlje in pasočje se srne — ah, kako to hladi potrto dušo. Legel je med odpadle iglice borov in dolgo tuhtal o ljudeh. Čez uro je planil pokonci.

Dognal je usodno resnico. »Če bi te smreke ne bile zakoreninjene v zemlji, bi ne mogle poganjati v nebo. Iz dneva v dan... Vse dalje... Vse više... nezadržano, mirno. Vendar pa — S KORENINAMI V ZEMLJI.»

Ni spal, ni hodil, ni sedel. Le tuhtal in tuhtal. Nato je izpeljal reformo duše do kraja:

— Stopil je na zemljo in pognal kore: nine. —

Dolgi, v dva razreda razdeljeni vagon. Vedri poet Leon piše:

Vse se je spremenilo
v mojem kraju.
Mama je obrala fižol
in v senožetih stoji brajde.
Le jaz
ne najdem več
v uredništvu
do Strele
in ne
med polja ajde...

Ivo Cimerman

VREME. Kot poročajo neresni dopisniki z neke družbene fakultete, so pri njih še vedno izdatne padavine, čeprav resni »meteorološki izveštaji« ne obeta nič boljšega. Na tej fakulteti imajo tudi čitalnico in v zvezi s tem je nekdo omenil na nedavnem sestanku, da je popolnoma prazna (razen njega, seveda). Povabil je kolege, da bi študirali v čitalnici, kot je bil to običaj pred leti, ko so se trgali za stole, pa so se mu v brk zasmejali. Tako so prešli na drugo točko dnevnega reda.

SIMBOL STIPENDITORJA stoji pred Kolegijem na Gospodarskem razstavišču. Možakarja, ki stoji pred vhomom v »Sočas« in drži kolesce nad glavo, so res same kosti in stisnjenost. Taki so...

PREVENTIVNE IN KURATIVNE mere so pogruntali v Kolegiju. Tam so namreč na mizo v vratarski loži pribili telefon, kajti doslej so krogec s številkami vrtili, kakor se je komu poljubilo. Zdaj imajo ta privilegij samo dežurni vratarji in njihovi prijatelji, ki kljub prepovedi še vedno zahajajo v vratarsko ložo.

»Stavim glavo,« je rekel naš dopisnik, »da bo uprava še vedno plačevala deficit, ker je vsak mesec pogovorov več kot je denarcev, ki jih zjutraj sprejema blagajnik...«

TRI TELEGRAFSKE ZGODBE

Peter Baloh

Pegaz ali konj?

Nekoč so na vaškem pašniku opazili nenavadnega konja: med vratom in hrbtom sta mu rasli dve krili, tako da je bil konj podoben angelom v vaški cerkvi. To je bil zasebni konj, kajti zadržani so bili brez kril.

Predsednik zadruga je šel k lastniku, da bi kupil konja. Lastnik, zadržni kooperant, se je sicer upiral temu, da bi njegovega konja vključili v proizvodnjo, vendar je moral popustiti, kajti predsednik mu je zagrozil z izključitvijo iz kooperacije.

Konju so odsekali krila, ker se tudi rep brez škode skrajša, če je predolg. Brez kril pa se je v vpregi čudežni konj slabo obnesel. Niti toliko moči ni imel kot najslabše kljuse in je počasi hiral.

POUK: ne sekajte Pegazom kril, kajti brez njih Pegaz ni sposoben niti za vprežnega konja!

Basen brez pouka

Morski pes je dejal sardelicam: »Združimo se v eno samo in močno veliko žival!«

»Kaj je to?« so vprašale ribice. »Integracija,« je odgovoril morski pes, mislil pa si je: »Velika riba žre male.«

Ko so integrirali, ni bil morski pes nič močnejši, bil pa je — sit.

Kralj Matjaž in glave

Kralj Matjaž je pripeljal na mestni trg vrhan voz zeljnatih glav.

Njegovi podložniki so ga vprašali: »Od kdaj pa se ukvarja Vaše Veličanstvo z vrtičkarstvom?«

»Saj se ne, samo vsem svojim ministrom sem ukazal odsekati glave,« je odgovoril kralj.

Peter Baloh

Strip-tease možgan

Dovoljeno je misliti, samo s kastriranimi možgani! ZAHTEVAM PRIVILEGIJE! SEM DIREKTEN ADAMOV POTOMEČ.

Dokler je človek mlad, kaže ljudem svojo glavo, ko ostari, pa svoj trebuh.

VSI BOGOVI SO SAMO-ZVANCII!

Žirafe imajo glave vedno v oblakih, zato ne vidijo na zemljo.

Veliki imajo pravico pohoditi male, ker jih ne vidijo.

KARAKTERNE VLOGE LAHKO IGRAJO TUDI IGRALCI BREZ KARAKTERJA.

Nekatera trupla smrdje že pred smrtjo.

Nekdo je rekel: »Žal mi je, da pokojnika nisem poznal. Lahko bi mu govoril lep nagrobni govor.«

Marsikateri bolnik dobro simulira zdravega človeka.

LEVA, KI SE NE DA UDOMAČITI, ZAPREJO V KLETKO.

— Bi lahko dobil subvencijo? Potem bi res vse teklo v redu!

Mariborska tekstilna tovarna

PREDILNICE — TKALNICE — BARVARNE — TISKARNA — APRETURE

Kraljeviča Marka 19
Poštni predal 9
Telefon 40-11, 27-48, 38-12
Telex 033 17
Telegrami — Tekstiltvor

Obrati: MELJE 40-11
TABOR 40-81
RUŠE 80-105

LJUTOMER 30
MAJŠPERK 4
MERINKA 21-9

Proizvajamo —

Preje: bombažne, kardirane, česane stanične in sintetične vignone volnene — mikane

Tkanine: bombažne, volnene, iz sintetičnih vlaken, umetno svilene podloge, tkanine izdelane iz staničnih vlaken šivalni sukanec.

VSI NAŠI IZDELKI SO ZNANI PO IZREDNO DOBRI KVALITETI IN ZELO UGODNIH CENAH.

Seminar za kadre

Od 15. do 17. novembra je univerzitetni odbor Počitniške zveze organiziral seminar za nove kadre v vodstvu Počitniške zveze med študenti. To so sklenili na nedavnem sestanku odbora, kajti ugotovili so, da bo v razmeroma kratkem času precej študentov, ki delujejo v vodstvu Počitniške zveze, diplomiralo, da pa ne bi ostali brez usposobljenega kadra, so se odločili za seminar.

Udeležence so predavatelji na zanimiv način seznanili z ustanovitvijo, razvojem in statutom Počitniške zveze, s kadrovske in programske problematiko. Ker je revizijska komisija ugotovila, da so funkcionarji slabo seznanjeni z materialnim poslovanjem, je bilo eno dopoldne posvečeno ravno temu problemu. Ugotovili pa moramo, da je glavna točka seminarja — diskusija o delu družin po fakultetah — izredno dobro uspela.

Seminarja, ki so ga organizirali pred letno skupščino PZ na Srednjem vrhu, se je udeležilo okoli 30 študentov in študentk.

»Čistka« v Naselju

Sprejemna komisija je prefekli teden preverila seznam stanovalcev v Studentškem naselju.

Ugotovili so, da je v SN 151 študentov, ki se morajo izseliti takoj, brez pravice do pritožbe. V to število so zajeti študenti, ki jih je že obravnavala pritožbena komisija in jim ni odobrila nadaljnega bivanja v Naselju, ter tisti, ki so se vselili brez vednosti sprejemne komisije.

Razen teh trenutno biva v SN 138 študentov, ki jim je sprejemna komisija ukinila pravico do nadaljnega bivanja zaradi neizpolnjevanja študijskih pogojev. Leti imajo pravico do pritožbe.

Prva grupa študentov je imela rok za izselitev do 15. novembra. Tiste, ki se niso izselili, bo obravnavaj univerzitetni svet na svoji seji 22. t. m. in jih bo nato predal disciplinskim sodiščem fakultet.

O akciji bomo še poročali.

Petdesettisoči diplomant

Petdesettisoči študent beogradske univerze od osvobodive pa do danes je 26-letni Zarko Stanković, inženir metalurške smeri Tehnološke fakultete v Beogradu.

Ko je čestital slavlencu, je rektor beogradske univerze poudaril, da je v tem času diplomiralo na beogradski univerzi 50.000 študentov, 20.000 samo v obdobju zadnjih štirih let, 6.158 pa letos. V vseh povojnih letih je na beogradski univerzi diplomiralo 10.251 inženirjev, 6.801 zdravnik, 7.200 pravnikov, 7.467 filozofov in filologov, 5.031 ekonomistov itd. Diplomsko doktorja znanosti je dobilo preko tisoč strokovnjakov.

Slovesnosti, ki so ji prisostvovali politični in javni delavci iz Srbije in iz samega mesta, so dali v Beogradu tudi večjo publiciteto.

Na sliki: rektor beogradske univerze dr. Božidar Djordjević predaja darilo beogradske univerze petdesettisočemu diplomantu Zarku Stankoviću (levo).

Predraga brucovanja

O tem, kakšna bodo letos brucovanja na ljubljanski univerzi, smo v našem listu že precej poročali. Nekaj študentov z agronomskega oddelka Biotehniške fakultete pa so sporočili, da so pred kratkim razdrili pogodbo, ki so jo sklenili z upravo Studentškega naselja. V marcu so se namreč domenili, da bo brucovanje 7. decembra, zdaj pa so pogodbo razdrili zaradi 172.000 dinarjev, ki jih uprava zahteva kot odškodnino za enonočno uporabo prostorov menze.

V krajšem razgovoru na upravi Naselja

smo izvedeli, da so za brucovanja oziroma zabavne prireditve določene že več časa tako visoke cene, ki jih je tudi lani potrdil upravni odbor. (Kot ilustracija: mala dvorana, kavarna, stane 25 tisoč dinarjev).

Na vprašanje, zakaj so odškodnine tako visoke, so povedali, da so pri takih prireditvah obrabe mnogo večje kot pri normalni porabi prostorov. Poudarili pa so, da obstoji možnost, da bi se take visoke odškodnine znižale, če bi se študentska organizacija resno zavzela zanje, kajti ob sedanji ceni in interni prireditvi, kakor bodo brucovanja v bodoče, si noben prireditelj ne bo privoščil takega rizika.

Medicina: Anketa idejno-vzgojne komisije

Ker smo morali ob zaključku študijskega leta žal ugotoviti, da idejno-vzgojna komisija kljub trudu ni uspela v večji meri zainteresirati študentov za to obliko dela, je komisija letos ob skupščini izvedla anketo, ki bi naj dala smernice za delo te komisije v letošnjem študijskem letu. Anketiranci so v veliki večini napisali, da naj se delo komisije odvija v obliki predavanj; manj se jih navdušuje za razgovore, medtem ko za delo v obliki informacij, analiz in študijskih skupin ni zanimanja. Zanimivo je, da medicinci predlagajo, naj se večja pozornost posveti kulturno-umetnostnemu področju.

Komisija je anketo temeljito preštudirala in že pripravlja program, ki je široko zastavljen, tako da bo skušal zadovoljiti težnje in želje čim širšega kroga študentov.

S. R.

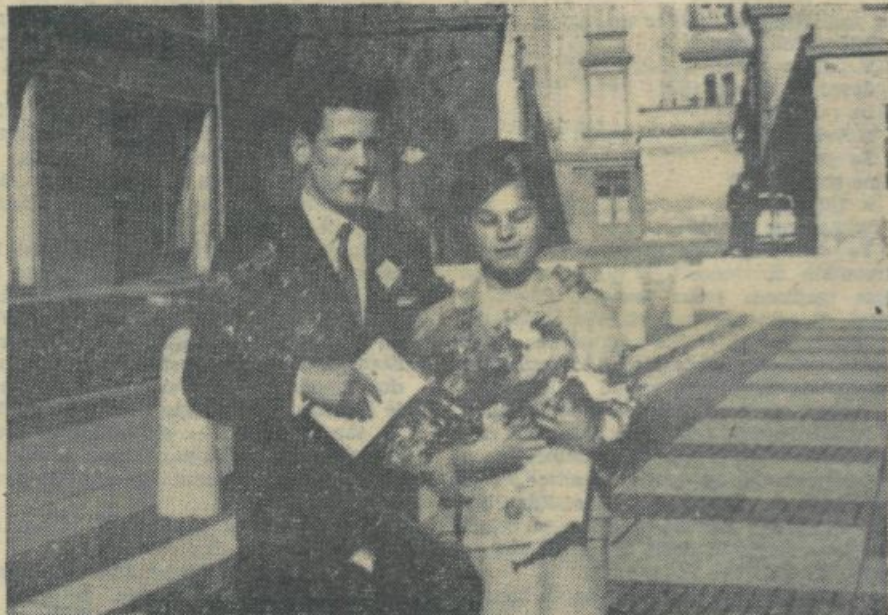
Disciplinska opravila svoje

Lani je bila prvič na Medicini pri FO ustanovljena disciplinska komisija, ki naj bi skušala odpraviti nekatere nepravilnosti, ki so se dogajale na fakulteti. Leta je lani obravnavala precej primerov, kot so: neupravičeno prejemanje subvencij, nedelavnost funkcionarjev, nepravilnosti v zvezi z inozemsko prakso in razne druge prekrške ter izrekle nekaj precej ostrih kazni, med drugim celo izključitve iz ZSJ. Letos pa se člani te komisije pritožujejo, češ da nimajo kaj delati in se celo bojijo, da bo FO prisiljen kaznovati celo njih zaradi nedelavnosti. Dejstvo je pač, da je komisija dobro opravila svojo nalogo, se pravi, da je vzbudila pri študentih več čuta odgovornosti in resnosti pri uravnavanju lastnega, to je študentskega življenja.

S. Butar

ŠOPEK ZA...

Marijo in Vinka

Tri tedne zaporedoma smo vsak četrtek spraševali na mariborskem matičnem uradu.

Toda odgovori so bili vedno enaki: »Ne, noben študent se ne bo poročil v soboto...« Končno pa se nam je sreča le nasmehnila.

V soboto ob enajsti uri smo s prvimi mariborskimi šopkom čakali na študentski par. Bili smo nekoliko nervozni, osebje matičnega urada pa je z navajeno in vsakdanjo mirnostjo sprejemalo bodoče zakonce.

Vrata so se odprla in izza njih sta se prikazala učiteljica MARIJA MIGLIĆ in VINKO SLAHER, študent strojnega oddelka Višje tehniške šole. Običajen stisk rok ter čestitka in že sem bil radoveden:

»S kakšnimi občutki sta stopala v dvorano?«
»Z malo treme... drugače pa se človek počuti svečano, pravzaprav veličastno,« sta hkrati ugotovila.

»Sta bila že kdaj prej tu?«

»Jaz že,« je rekla nevesta, »bila sem poročna priča svojemu bratu.«

»In kdaj sta se odločila, da se bosta poročila prav na današnji dan?«

»Da bo poroka 9. novembra, sva se domenila že v počitnicah!«

»In kje sta se prvič videla?«

»Bilo je med počitnicami pri morju!«

»!?!«

»Kot vidite, nama je morje prineslo lepe odločitve,« sta med smehom ugotovila.

»Je bil kdo presenečen, ko sta razglasila, da se bosta poročila?«

»Da, moji starši,« je prikimal ženin.

»Če bo prišlo do kakšnega prepira, kako ga bosta reševala?«

Slišali smo skupen odgovor: »Misliiva, da do tega ne bo prišlo, sicer pa bova rešila vse po najkrajši poti.«

»Stanovanje?«

»Dokler sem še na sedanjem službenem mestu,« je rekla učiteljica, »bo pri meni...«

»Na koncu še recept za študentske zakone!«

»Predvsem se morajo poročiti iz ljubezni in dobrega poznanstva...«

Jože Nemec

TESNI PROSTORI

Na letni skupščini Biotehniške fakultete so obravnavali mnoge probleme, ki onemogočajo izpolnjevanje študijskih nalog na tej fakulteti. Velike težave povzročajo pomanjkanje prostorov. Prizadeži so gozdarji, zlasti pa agronomi, ki imajo predavanja in vaje v stari stavbi na Krekovem trgu. Učilnicam manjka osnovne opreme, pa tudi laboratoriji so zastareli. Agronomi upajo, da se bodo lahko kmalu preselili v nove prostore na Večni poti.

Obravnavali so tudi problem diplomantov prve stopnje. Kje tiči vzrok, da jih gre tako majhen del v proizvodnjo? Ali se jih praksa res brani? Če se jih, tedaj stopenjski študij na tej fakulteti svojega namena ni dosegel. Na to vprašanje danes še ne moremo dati jasnega odgovora, ker bo praksa šele čez nekaj let potrdila ali zanikala upravičenost diplome prve stopnje.

T. A.

Optimizem

Zagrebski Študentski list je v številki, ki je izšla 12. XI. tega leta, objavil intervju s prof. dr. Maksom Snuderlom, rektorjem ljubljanske univerze. Eno izmed vprašanj se je glasila:

»Znano je, da v Ameriki obstaja geslo, ki velja za vse univerzitetne profesorje in se glasi: »Publish or perish«, kar pomeni: »Objavi ali odstopi!« Z ozirom na to, da ima večina fakultet težave z učbeniki in skripti, bi naš zanimalo, kako rešujete to vprašanje na ljubljanski univerzi.«

Odgovor: »Na naši univerzi smatramo za moralno obveznost vsakega profesorja, da objavlja znanstvena de-

la, učne pripomočke, učbenike oziroma skripta. Moram reči, da so naši profesorji in predavatelji kar najbolj prizadevno pristopili k izpolnjevanju te obveznosti. V zadnjih nekaj letih se je na tem področju mnogo storilo in tako imamo danes skoraj za vsak predmet učbenik, še več, imamo tudi posebno univerzitetno založbo, ki dela kot samostojna enota v okviru univerze.«

Tako prof. dr. Maks Snuderl — in mi? Mnogo, premnogo je na ljubljanski univerzi takih, ki bi morali že davno (seveda izhajajoč iz prej citiranega pregovora) »purtisha!«

— iv

Na arhitekturi interregnum

Na »Grabnu«, kjer domujejo arhitekti, je opoldansko vzdušje tako, kot povsod tam, kjer študentje po napornih predavanjih odhajajo v prosto popoldne. Veselo, polno pričakovanj in želja.

Vendar imajo arhitekti svoje težave. Delo njihove organizacije Zveze študentov je zašlo v slepo ulico.

Redna letna skupščina ZS arhitektov je bila 5. VI. 1963. Na njej je bil izvoljen nov 13-članski odbor, ki naj bi nadomestil stari razrešeni odbor. Vendar se do danes ni še nič premaknilo. Vse spi.

Stari predsednik je že trikrat zaman pismeno in ustmeno vabil člane odbora na sestanek z namenom, da izvolijo predsednika in razdelijo funkcije. Toda novi odborniki v veliki večini enostavno ne prihajajo na sestanke. Zato novi odbor še ni formiran in še ni pričel z delom.

Vzrok je preprost in jasan. Pomanjkanje družbene odgovornosti in ponosa študentov, ki jim je bila na volitvah zaupana dolžnost, da vodijo študentsko življenje na arhitekturi. Problem je toliko bolj boleč, ker je v novem odboru 6 starih članov odbora in 5 članov ZKJ.

Vprašanje je, kam vodi vzdušje brezbriznosti in komodnosti, ki prevladuje na arhitekturi.